

prima instanță - O. Melniciuc
instanța de apel - V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Vingartec-Trans”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Serviciului Grăniceri al
Republicii Moldova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vingartec-Trans” cu
privire la încasarea penalității contractuale și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vingartec-Trans” și
menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 04 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 27 martie 2012 Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova a depus cerere de
chemare în judecată împotriva SRL „Vingartec-Trans” cu privire la încasarea penalității
contractuale și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova a indicat că la
25 august 2011 a fost desfășurată licitația nr. 1356/11 pentru achiziționarea de cărbune.
În baza deciziei grupului de lucru al Serviciului Grăniceri din 25 august 2011,
procesului-verbal nr. 4, a fost declarat învingător al producerii pentru achiziționare, SRL
„Vingartec-Trans”.

La 26 august 2011 a fost încheiat contractul nr. 238-SDR de achiziționare a
mărfurilor, prin care pîrîtul s-a obligat să livreze cărbune în sumă 2916500,00 lei
conform Anexei nr. 1 a contractului.

Ulterior, la 12 decembrie 2011 conform Acordului adițional nr. 131, contractul
de achiziționare a mărfurilor nr. 238-SDR din 26 august 2011 a fost modificat, în urma
căreia suma contractuală constituie 3524360,00 lei, contractul fiind valabil pînă la data

de 31 decembrie 2011.

Mai menționează că în conformitate cu pct. 2.3. al contractului nr. 238-SDR din 26 august 2011, livrarea se efectuează în decurs de 3 zile de la solicitarea partidei.

La 03 octombrie 2011 Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova a înaintat în adresa pîrîtului comanda nr. 6/5129, prin care a solicitat livrarea întregii cantități a mărfii în perioada 04 octombrie 2011 – 27 octombrie 2011, fiind întocmit și prezentat pîrîtului graficul de livrare pentru fiecare subdiviziune a Serviciului Grăniceri.

Din cauza nerespectării termenilor de livrare a cărbunelui, specificat în comanda nr. 6/5129 din 03 octombrie 2011, pîrîtului i-au fost înaintate 3 cereri prealabile, prin care i s-a solicitat în termen de 10 zile livrarea întregii cantități de cărbune și achitarea penalității de întârziere pentru marfa nelivrată la timp.

Menționează că răspuns la cererile prealabile nu a primit, iar marfa în cantitate totală a fost livrată la data de 23 decembrie 2011, fără a fi achitată penalitatea de întârziere prevăzută de contract.

La 08 februarie 2012 în adresa pîrîtului a fost adresată cererea prealabilă repetată, prin care s-a solicitat achitarea în termen de 15 zile a penalității de întârziere pentru marfa nelivrată la timp și a dobînzii de întârziere în mărime de 2851,61 lei.

Conform pct. 8.8 al contractului de achiziționare a mărfurilor nr. 238-SDR din 26 august 2011, vînzătorul poartă răspundere materială în valoare de 0,1 % din suma mărfii nelivate pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5 % din suma totală a contractului.

Astfel, suma penalității constituie 123615,51 lei. Reieșind din faptul că pîrîtul la data de 23 decembrie 2011 a livrat ultima cantitate de cărbune, fără a achita penalitatea de întârziere, la 08 februarie 2012 a fost calculată dobînda de întârziere în sumă de 2851,61 lei.

Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova solicită încasarea de la SRL „Vingartec-Trans” a penalității în sumă de 123615,51 lei și dobînda de întârziere în mărime de 2851,61 lei.

Ulterior, Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova și-a majorat pretențiile, solicitînd încasarea dobînzii de întârziere în mărime de 21592,05 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 04 noiembrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial. De la SRL „Vingartec-Trans” a fost încasat în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră (succesorul Serviciului Grăniceri al Republicii Moldova) penalitatea în sumă de 123615,51 lei și dobînda de întârziere în mărime de 17963,19 lei și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 4247,36 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat de către SRL „Vingartec-Trans” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 04 noiembrie 2013.

La 14 iulie 2014 SRL „Vingartec-Trans” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul SRL „Vingartec-Trans”, în motivarea recursului a menționat că

debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea nu se datorează vinovăției sale. A mai invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate, superficial a examinat cauza, nu s-a expus asupra modalității de calcul a penalității, care este formula de calcul, din ce sumă a fost încasată penalitatea.

A mai menționat că prin scrisoarea din 07 decembrie 2011, recurentul a anunțat Serviciul Grăniceri despre dificultățile apărute și a garantat executarea livrărilor pînă la data de 15 decembrie 2011.

Intimatul Departamentul Poliției de Frontieră, prin referința depusă a solicitat de a considera recursul declarat de SRL „Vingartec-Trans ca inadmisibil. Mai invocă că recurentul eronat interpretează noțiunea de „forță majoră”, indicînd că neexecutarea contractului a survenit în urma unei forțe majore, pe cînd în pct. 6.3 din contract, este clar dat modul de confirmare a cazurilor de forță majoră: survenirea circumstanțelor de forță majoră, momentul dezlănțuirii și termenul de acțiune trebuie să fie confirmate prin certificatul cu privire la forță majoră, eliberat de organul din țara pentru care asemenea circumstanțe au avut loc.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vingartec-Trans, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurențelor de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Vingartec-Trans” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vingartec-Trans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari